

Мурочиатномаи гурӯҳи чавонони вилояти Хатлон ба тамоми мардуми шариф Бадахшон

Мо чавонони хатлонӣ аз Изхороти Ситоди байниидоравиҳои ВМКБ ҶТ”, ки таърихи 12-уми октябр садо дод, пурра пуштибонӣ мекунем. Натиҷаи кори якмоҳаи Ситод нишон медиҳад, ки мусодираи микдори силоҳи зиёд аз дасти гурӯҳҳои ҷинояткор, гузоришҳои ниҳодҳои ҳукумати ро дар бораи вазъии ҷиноии шаҳри Хоруг собит месозад.

Хохарон ва бародарони азиз!

Истиқлолият ва озодӣ бузургтарин сарват ва бебахотарин неъматҳои ҳудудодист, ки барои ҳар як миллат ва шаҳрванди ватандӯсту ватанпарвар азизу муқаддас аст. Мардуми тоҷик аз дер боз орзуи ба истиқлол расиданро мекард. Ба хоҳири соҳибватану мустақил шудан ва расидан ба истиқлол фарзандони фарзонаи миллат сахми шоиста гузоштаанд, ки таърих ҳаргиз номи неки онҳоро фаромӯш нахоҳад кард. Мо бояд ҳар нафас шукри ин неъматҳои Ҳудовандро кунем, ки ба ин ганҷи бебаҳо – Истиқлолияти давлатӣ ва сулҳу суботи кишвар шарафӣ гаштаем. Ватани тозаистиқлоли мо дар ин муддати на он қадар тӯлонӣ ба пешравию дастовардҳои бузург ноил гашт, ки бори дигар аз сиёсати ҳирадмандонаи роҳбари муаззами кишвар, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон шаходат медиҳад. Имрӯз беш аз 160 давлати дунё Тоҷикистони тозаистиқлолро дар арсаи ҷаҳонӣ ба расмият шинохтааст, ки ин боиси ифтихор ва сарбаландии мо бояд бошад. Тавре ҳамагон медонем бо мақсади иҷрои дастури супоришҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз санаи 15 сентябри соли 2018 дар вилояти муҳтори қўхистони Бадахшон ҷиҳати таъмини волоияти қонун, тартиботи ҷамъиятӣ, амнияти шаҳрвандон, мусодираи силоҳу аслиҳаи ғайриқонунӣ, пешгирии маводи муҳадир ситоди байниидоравӣ фаъолият дорад. Тибқи иттилои ВАО баъд аз таъсиси ситод то имрӯз 11 нафар ҷинояткорони дар қоғуқов қарордошта ихтиёран бо аризаи ҳудикрорӣ ба мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ҳозир шуда, микдори зиёди силоҳи оташфишон аз соқинони шаҳру ноҳияҳои вилоят ҷамъоварӣ ва мусодира қарда шуд. Ин аз он шаходат медиҳад, ки то ҳол дар миёни мардум шахсоне мавҷуд будаанд, ки ба қадри осудагии миллат ва ободии кишвар нарасида, ба умеди ваъдаҳои дурӯғи хоҷагони ҳоричӣ мебошанд. Мардуми шарафманди вилояти Бадахшон бояд таъсисёбии ситодро интизор нашуда, пеши роҳи вайронсозии қонунҳоро аз ҷониби ҷиноятқорон мегирифтанд. Бузурге дуруст фармудааст, ки “Агар хоҳӣ озод зиндагӣ кунӣ, ғуломи қонун бош”. Тавре мебинем, роҷа нағардидани қонунҳо дар вилоят бештар аз ҷониби чавонон сар мезананд, дар ҳоле, ки Ҳукумати қумҳурий меҳодад ояндаи давлатро ба ихтиёри чавонон воғузор намояд. Ба амал омадани ин қонуншиқаниҳо аз ҷониби чавонони вилоят боси нигаронӣ ва таассуф аст, ва мо чавонони вилояти Хатлон қунин

амали ғайрикунунии онхоро махкум мекунем. Ин амалҳои чавонони вилоят, ки микдорашон ангуштшуморанд мақоли халқи “Бо арбоб бози қарданро дорад”. Онҳо бояд андеша кунанд, ки чунин амалҳои беҳирадона боиси марғи ҷандин қаси беғуноҳ метавонад ғардад.

Тибқи маълумоти ситод айни замон гурӯҳҳои муташаккили ҷинойткори ноҳияи Шӯғнон ва шаҳри Хоруғ аз Ҷумҳурии Ислонии Афғонистон кӯшиши ворид намудани силоҳ, муҳимот ва маводи муҳаддиро доранд, ки ба манфиати мардуми ин вилоят нест. Чунин амалҳои барқасдона метавонад вазъиятро ноором ва боз ҳам мураккаб ғардонад. Мардуми шарафманди Бадахшон ва ғузаштағони ин сарзамин хуб дар хотир доранд, ки дар Афғонистон баъд аз он ки ҳокимият ба дастӣ афғонҳо ғузашт ва онҳо сарзамини ҷапи дарёи Амуи тоҷиконро ба зерӣ тасарруфи худ дароварданд, аз он замон то солҳои наздик ҳамеша аз ҷониби зарҳаридони махсус кӯшиш қарда мешуд, ки як сиёсати истисморӣ ва поймол қардани ҳукуку мановфеи соҳибони аслии ин сарзамин, яъне тоҷиконро пеш ғиранд ва имрӯз ин ба таври дигар сурат меғирад. Ин гурӯҳи чавонон, ки ҷашми онхоро имрӯз маводи муҳаддир кӯр қардааст, даст ба ҷинойт бар зидди ҳукумати конститутивӣ мезананд ва дер нест он рӯз, ки аз қардаи хеш пушаймон ғашта, ангушти пушаймонӣ меғазанд. Аз ин рӯ, мардуми шарафманди Вилояти мухтори кӯхистони Бадахшон ва алалхусус чавонони онро зарур аст, ки бояд ба иғвои дасисаҳои беасосу бемаънӣ, дурӯғу бухтони сарқардағони гурӯҳҳои муташаккили ҷинойтӣ бовар накунанд, то рӯзи 15 октябр рӯзҳои башумор монда ва ҳар дақиқаро онҳое, ки то имрӯз силоҳҳои оташфишонро ғайрикунунӣ дар хонаҳои худ нигоҳ медоранд ғанимат шуморанд ва беҳтарин ғурсати озод шудан аз ҷавобғарии ҷинойтиро аз даст надиханд. Боварӣ дорем, ки адолати инсоф ва ақлу ҳирад бар ҷахлу нодонӣ ғолиб омада, мардум аз пайи зиндагии озоду осуда меғардад, мо медонем, ки мардуми оддӣ то имрӯз ҳеҷ ғох ба нигоҳдории силоҳи ғайрикунунӣ ниёз надошт ва надорад. Он силоҳҳо ғандум намеқоранд, танҳо оташ мефишонанд, ки ба сари мардуми маҳалӣ мусибат ва ғаму андух меоранд.

Чунин вазъ мардуми кишвар, аз ҷумла моро водор созад, ки ба масъалаи ҳифзи сулҳ, таҳкими пояҳои давлатдорӣ ва мустаҳкам намудани иқтидори мудоғиавии давлат ҳамчун шартӣ муҳимтарини пойдоғии суботу оромии ҷомеа аҳамияти ҳосса зоҳир намоем. Мардуми мо ба қадри сулҳу оромӣ бештар мерасад, зеро бо айби як гурӯҳ шахсонӣ зарҳарид, роҳбарони баъзе азҳоби сиёсӣ ва хоҷағони ҳоричии онҳо, ҷумҳурии мо ба ғирдобӣ ҷанғи шахрвандӣ ғирифтор шуда, ҳисороти зиёди моддиву маънавиро паси сар намуда буд.

Ҳар қадоми мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошед, ки сулҳу субот ва оромиву осоиш барои ҳар кишвару миллат, махсусан, барои халқи мо, неъматӣ бузург махсуб ёфта, ҳифзу ҳимояи он вазифаи муқаддаси ҳар як фарди миллатдӯсту ватанпараст ва қулли чавонони бонангу номуси Ватан мебошад. Пойдевори давлат бояд мустаҳкам бунёд қарда шавад ва он таҳкурсии пеш аз ҳама талқини ҳамаҷонибаи ифтиҳори ватандорӣ аст. Он бояд дар муқобили маҳалғарой қарор биғирад, зеро ватандӯстӣ ҷавҳари ниҳоист, ки инсонро ба ғузаштаву имрӯзаи кишвараш ошно месозад ва меғайвандад, ба ояндааш муғмаину дилғарм месозад.

Бо қамолӣ эҳтиром, аз номи
гурӯҳи чавонони
вилояти Хатлон
Азимов Ғ.

Машарипов Ф.
Собитов С.
Рахимов М.
Фарходов К.